

2ª Marató pirata de Montserrat...BRUTAL

per Carles Salvador Valls el diumenge, 21 / novembre / 2010 a les 19:31

Ja fa una temporada que està de moda anomenar les curses amb el qualificatiu de "Xtrem", jo no se si la MpM és Xtrem o no, el que si se, es que va ésser BRUTAL.

Brutal per que tot i no fer res il·legal ho semblava, amb parella dels mossos d'esquadra i tot a altes hores de la matinada, em sembla, que fer-los fer aquella feina tal i com està el pati, és patètic.

Brutal per que durant la nit hi havia una lluna plena extraordinària i va fer que les sortides nocturnes fossin encara més espectaculars.

Brutal per que ens vam ajuntar un grup de corredors i caminadors (espècies que està més que demostrat que no es porten pas malament uns amb els altres) per fer el que ens agrada, anar per la muntanya, cadascú al seu ritme i gaudint-la com volien.

Brutal per que vam fer que gent que no havia trepitjat mai Montserrat ho fes per primera vegada, descobrint corriols i paratges desconeguts per a ells, fins hi tot amb la visió en la llunyania d'alguna cabreta furtiva.

Brutal per que els amics que ens ajuden a que això sigui possible van tornar a estar a l'alçada (com sempre) tant aconseguint material líquid i sòlid, com estant al peu del canó en els avituallaments. El Toni que amb els seus contactes, ens subministra tot el líquid per beure, que pot ser molt, la Marta que tot i que fa poc que a obert la botiga Nutriland, va voler ajudar donant-nos material, a l'Angela que ens va portar unes coques boníssimes, al Tronja que va portar productes de la terra, com ratafia, galetes de Santa Coloma de Farnés i embotits, al Pedro, que va muntar un avituallament/vermut final espectacular i com no al meu equip: koala's team, que tot i tenir fama de brètols, fan una feina collonuda en la difusió del mon del Skyrunning a través de la nostre web. També no puc deixar d'anomenar totes les valentes que van ser als avituallaments: Toni, que a més de subministrar material va estar en els avituallaments, Mireia, Maria, Elena, Assumpta, Vane i com no, la meva princesa Montse.

Brutal per que vam poder assaborir la muntanya en la seva plenitud, boira, fred, pluja, vent, cosa que va fer, i ara agafo paraules d'un altre, que ens sentíssim muntanya tots plegats.

La meva MpM no va començar pas dissabte, va començar una miqueta abans, podríem dir que sempre estic pensant en la Pirata, però quan falta poc per que arribi l'esdeveniment, la cosa es posa més calenta i els nervis afloren en el meu caràcter (que voleu que hi faci, soc nerviós) i això ho noten els que m'envolten. Total que després de tenir-ho tot més ho menys lligat, material, avituallaments, gent...arriba el divendres i la cosa és posa en marxa amb un sopar al Bruc, cosa que aprofito per anar-hi a misses dites per saludar als companys i acabar de fer repartiment de material, ja que soc allà em fa gràcia donar la primera sortida amb una lluna plena espatarrant i quina és la nostre sorpresa quan arriba una parella dels mossos demanat per un responsable de la cursa, que el Patronat de la Muntanya de Montserrat havia prohibit. Moments de confusió, els hi explico que no és cap cursa, que la cursa que volem organitzar oficialment, és la que no fem i que això no deixa de ésser una sortida per la muntanya d'uns amics. Finalment entrega de DNI i podem donar la sortida, no sense fer el minut de silenci en memòria del pare del nostre company Sergi.

Entre "pitos i flautes" se'm fan les 2:00 de la matinada i vaig a dormir, a les 4:30 despertador i cap amunt per donar la sortida als amics de les 5:30, se'm fa tard comentant la jugada amb la Montse i surto de casa cagant llets, arribo al Bruc justet, justet i el tema de conversa general és la visita policial anterior. Passem llista per saber que ha vingut i qui no (hi ha gent que no coneix-ho de res i això m'agrada) fem el minut de silenci, no sense abans comprovar que hi ha força gent que porta el track del recorregut en el GPS, per anar guiant al grup. Després de donar la sortida la fem petar amb els companys de la sortida de les 7:00 que ja son per allà. Quan em dispo a esmorzar una mica, m'he adono que no tinc les bambes, collons cap a Martorell altre cop a buscar-les i tornada cap el Bruc. Arribo i ja hi ha força gent, em preparo, passem llista i minut de silenci després d'explicar una mica al personal, que es trobaran al llarg del recorregut . En aquest grup ja surto jo i faig de guia, només queda el grupet de les 8:00 que és on surten els més ràpids.

El meu grup anem fent a un ritmet tranquil però maco, el temps encara acompanya tot pujant pel Camí del francesos, però arribant ja a Sant Jeroni el temps canvia i els núvols, el vent i el fred, ens envolten dalt del cim, temps just per fer una foto arrecerats en el mirador i cap avall. Anem bé de temps i arribem al primer avituallament en les 2h30' que tenia previst, on hi ens espera el Toni ben abrigadet en companyia de la Mireia i la companya de l'Iñaki, ens hidratem bé, alguns més que altres, el crack del Tronja es casca dues vells i n'hi ha que proven per primera vegada això de beure cervesa durant la realització de l'esforç físic, sempre hi ha una primera vegada. Després de una estoneta encarem la pujada cap el Monestir per les Faixades i cada cop amenaça més el temps, fins que finalment es posa a ploure. N'hi ha que s'avancen fent fotos al grup i ens agrupem al Monestir tot fent la baixada per Sant Miquel i trobant-nos un grup de païos d'aquets que s'abracen als arbres per agafar-los l'energia (i naltros som els frikies per que anem corrent per la muntanya???) . Un cop agrupats al Monestir encarem la pujada cap a Sant Benet per les escales, collons com trempen, i quant no dúiem gaire recorregut del Camí de l'Arrel, rebo una trucada de la meva princesa, està nerviosa, no es troba bé (els meus nervis de tota la setmana li han passat factura) i a sobre anem una miqueta endarrerits i jo no arribo, total que parlo amb el Martox que em diu que tiri que ja aniran fent i que no pateixi. Em sembla que no em vaig matar de miracle, ja que el terreny estava mol moll i jo anava cagant llets per anar a rescatar la meva princesa. Arribo a Santa Cecília i després de comprovar com estar el pati, marxem cap a casa per que la cosa es sereni una miqueta i després d'una dutxa tornem al Bruc per veure arribar al personal ja molt més tranquils i gaudint d'un bon piscolabis i d'algun strip-tease integral masculí. Un cop arribat tothom, vam anar a l'hotel bruc a afartar-nos al buffet.

Com he dit abans BRUTAL.

Ps mai podran evitar que anem a la muntanya a fer el que ens agrada, no crec que un grup de gent com nosaltres, degradem o fem malbé la muntanya més que la pluja, el vent, la neu, el fred o qualsevol inclemència. No més que qualsevol grup d'excursionistes que hi vagi a fer una volteta. No més que qualsevol grup de turistes que hi va a passejar i a comprar suvenirs . No se...amb ells també els hi envien als mossos d'esquadra.

Perdoneu però algú ho havia de dir !!!!!

Que n'aprenquin !!!!